

Böndör Pál

Mások máshol

*Ahogyan mi itt, mások máshol.
Váróteremben, vagy kávézóban,
otthon a lakásukban, vagy vendégségben.
A gépkocsijukban. Parkban.
Egy bevásárlóközpontban.
Folyóparti sétányon.
Széles vásznon, sztereóban.
Talán a jövő évi nyaralásukat
tervezgetik éppen.
Heidelbergben vagy Óbecsén.
Miközben az elkövetkező percek
bármelyikében megszakadhat a film,
és reprízre sincsen kilátás,
mivel minden, de tényleg minden
kitöröltetik.*

Újrahasznosított díszlet

*Ez már nem az
a konyhaasztal, de a székek maradtak.
Jobboldalt a második
az én állandó helyem
a változó világban.*

*Nem mintha én nem változnék,
ha nem is látványosan, szinte percről
percre, de egy ilyen biztos pont,
mint amilyen a második szék
jobboldalt a konyhában,
biztonságot nyújt, már-már
a halhatatlanság szomszédságában
érezhetem magam.*

*Csak érezhetném magam,
ha a főtt hús nem lenne túl zsíros,
a paradicsomszósz pedig túlsózva.
A szék, a biztonsági pontom a világban,
meginog alattam. Az újrahasznosított
díszletet nézegetem, melyet egy szerencsés kimenetelű
darabból örököltünk, és ez kissé megnyugtat.*

*Le kell nyelni a falatokat, ha túl sósak,
ha keserűek, akkor is.*

*A dohányzóasztal, a két karosszék,
a szalon rendben van, a függönnyel van
kisebb baj: sejtjük csak,
hogyan mi lehet mögötte.*